

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
wsi Krzyżowa Dolina

Opracowanie:

mgr inż. Rafał Odachowski

Rafał Odachowski

WROCLAW 2024

Spis treści

1. Wprowadzenie	3
1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2. Metody pracy	3
1.3. Informacje o zawartości, głównych celach projektu MPZP	4
1.4. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP	5
2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji MPZP	5
2.1. Charakterystyka środowiska	5
2.2. Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska	10
2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji MPZP	15
3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	16
4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko	21
4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	21
4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania	24
4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	25
4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	25
4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko	30
5. Metody analizy realizacji postanowień projektu MPZP	32
6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	33
7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu	33
8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami	34
9. Streszczenie	35
10. Literatura	35

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozę oddziaływania na środowisko sporządza organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (w skrócie MPZP).

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków, jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów oraz realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

W opracowaniu przedstawiono analizę stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów oraz uwarunkowań przyrodniczych. Prognoza ocenia rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska oraz ochrony różnorodności biologicznej. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń MPZP.

1.2. Metody pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń planu.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależnione będą od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie planu miejscowego.

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewitalizacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

1.3. Informacje o zawartości, głównych celach projektu MPZP

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Celem MPZP jest przeznaczenie części terenów rolnych pod zabudowę mieszkaniową oraz zabudowę zagrodową. Zabudowa ta stanowić będzie uzupełnienie i rozwinięcie układu osadniczego wsi Krzyżowa Dolina. Zabudowa ta koncentruje się w części północnej obszaru. Oprócz tego w zachodniej części kreuje się tereny aktywności gospodarczej. Część użytków rolnych przeznaczona jest pod budowę elektrowni fotowoltaicznych.

Zachowuje się istniejącą zabudowę, a więc tereny mieszkaniowe, zagrodowe, usługowe i aktywności gospodarczej.

W projekcie planu miejscowego zachowuje się i chroni przed antropopresją tereny leśne oraz większość terenów rolnych, a także przepływające przez analizowaną przestrzeń cieki.

W planie miejscowym stwarza się odpowiednie warunki dla rozwoju wskazanych funkcji oraz odpowiedniego wyposażenia terenów w systemy infrastruktury drogowej i technicznej. Ustala się również podstawowe wymogi dotyczące zachowania ładu przestrzennego i ochrony środowiska.

Podstawowym dokumentem, do którego nawiązuje plan miejscowy, jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek. Zgodnie z tym dokumentem, rozpatrywany obszar znajduje się w strefie terenów pod rozwój zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, aktywności

gospodarczej, tereny rolne i leśne. Na terenach rolnych dopuszcza się rozwój instalacji wykorzystujących energetykę odnawialną.

1.4. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP

Zgodnie z art. 52 ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Na omawianym obszarze nie sporządzono dotychczas miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Brak jest zatem prognozy oddziaływania na środowisko opisującej omawiany teren.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji MPZP

2.1 Charakterystyka środowiska

Położenie geograficzne i administracyjne, zagospodarowanie

Obszar objęty opracowaniem położony jest w południowej części gminy Ozimek (powiat opolski, województwo opolskie), w obrębie Krzyżowa Dolina. Gmina położona jest we wschodniej części powiatu opolskiego. Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski J. Kondrackiego obszar planu położony jest w mezoregionie Równina Opolska, który należy do makroregionu Niziny Śląskiej.

Na terenie planu przeważają tereny niezabudowane - lasy i użytki rolne. Lasy tworzą monokultury sosnowe ciągnące się wzdłuż zachodniej części obszaru. Obecne są również w części północnej analizowanego obszaru. Tereny rolne zagospodarowane są przede wszystkim jako pola uprawne, w mniejszym stopniu trwale użytki zielone.

Zabudowę reprezentują wolnostojące budynki w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej. Oprócz tego występuje tu zabudowa zagrodowa, tereny usług podstawowych (np. handel). Część terenów zajmują obiekty aktywności gospodarczej. Zabudowa koncentruje się w północnej części obszaru. Pojedyncze gospodarstwa mieszczą się w pozostałej części obszaru.

Przez teren planu przeprowadzone są napowietrzne sieci elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV i średniego napięcia 15kV.

W południowej części obszaru znajdują się doliny rzek Jemielnica, Chrząstawa i Cienka.

Rzeźba terenu

Rzeźba obszaru planu została ukształtowana w wyniku procesów geomorfologicznych zachodzących w plejstocenie i w holocenie, w wyniku akumulacji utworów lodowcowych i wodnolodowcowych a także denudacji i erozji. Wpływ na rzeźbę i miejscowy krajobraz miała (i nadal ma) działalność człowieka. Powierzchnia terenu o wysokości bezwzględnej od około 172 m n.p.m. w części południowej w rejonie dolin cieków do 196 m n.p.m. w części północnej, w rejonie zabudowanym. Spadki w granicach obszaru planu są generalnie niewielkie, na ogół nie przekraczają 2%.

Pod względem geomorfologicznym większość obszaru położona jest na równinie wodnolodowcowej, która zbudowana jest utworów wodnolodowcowych (piaski, żwiry, pospółki) zlodowacenia środkowopolskiego. Na zalesionych terenach równiny występują zespoły piaszczystych wałów wydmowych. W południowej części znajduje się terasa zalewowa związana z dolinami cieków.

Powierzchnia obszaru jest na ogół płaska i nie tworzy przeszkód dla sytuowania obiektów inżynierskich (za wyjątkiem dolin rzek). Na terenie opracowania nie stwierdzono zagrożenia osuwiskami i spływami mas ziemnych.

Budowa geologiczna

Pod względem tektonicznym obszar planu i tereny otaczające, położony jest w zasięgu dużej jednostki strukturalnej – monokliny przedsudeckiej. Najstarszymi utworami udokumentowanymi na podstawie otworów wiertniczych są słabo zmetamorfizowane łupki i szarogłazy dolnokarbońskie przykryte piaskowcami i zlepieńcami permskimi. Powyżej zalegają skały osadowe triasu dolnego (pstrygo piaskowca) w postaci piaskowców, margli, dolomitów i wapieni, z soczewkami gipsu, triasu środkowego – wapienie, dolomity i margle oraz triasu górnego – łupki i iłolupki. Miąższość utworów triasu przekracza nieco 600 m.

Starsze podłoże przykrywają utwory trzeciorzędowe w postaci ilów i ilów piaszczystych podścielonych piaskami. Utwory te występują dość płytko.

Na powierzchni występują utwory czwartorzędowe o miąższości od kilku do kilkudziesięciu metrów. Są utwory plejstoceńskie pochodzenia lodowcowego i wodnolodowcowego w postaci zróżnicowanych frakcyjnie piasków i żwirów a także gliny, piaski gliniaste i pyły oraz utwory rzeczne (piaski i żwiry) budujące terasę zalewową. Utwory najmłodsze holoceniowe występują wzdłuż koryt rzecznych.

Najbardziej korzystne warunki dla budownictwa występują na równinie wodnolodowcowej, gdzie nagromadzone są piaski, pospółki oraz żwiry. Są to osady wodnolodowcowe zlodowacenia środkowopolskiego. Tworzą one grunty nośne, nadające się do posadawiania obiektów inżynierskich. W południowej części obszaru nagromadzone są gliny zwałowe, gliny piaszczyste i piaski gliniaste które również

nie powinny tworzyć przeszkód dla zabudowy. Najmniej korzystne warunki charakteryzują doliny cieków, gdzie nagromadzone są mady i namuły organiczne.

W północnej części obszaru występują grunty antropogenicznie przekształcone wskutek ich zabudowania i zmiany naturalnego ukształtowania (nadbudowanie powierzchni terenu na terenach przemysłowych).

Wody powierzchniowe

Gmina leży w dorzeczu Małej Panwi, prawostronnego dopływu Odry. Przez południową część obszaru planu przepływają Jemielnica, który jest lewostronnym dopływem Małej Panwi. Rzeka ta ma długość całkowitą 51 km, wypływa ze źródeł w Błotnicy Strzeleckiej, uchodzi do Małej Panwi w Czarnowasach k/Opola. Przepływ bilansowy u ujścia wynosi 0,52 m³ /s, w różnych odcinkach jest on bardzo zmienny. Oprócz tego w tym rejonie płyną rzeki Chrząstawa i Cienka.

Obszar opracowania zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych JCWP Chrząstawa od źródła do Suchej RW600017118889.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego (<https://wody.isok.gov.pl/>), omawiany obszar nie jest zagrożony powodzią.

Wody podziemne

Pod względem hydrogeologicznym analizowany obszar należy do Regionu Wodnego Środkowej Odry, rejonu wodno-gospodarczego W-IV Mała Panew. W rejonie tym występują poziomy wodonośne w utworach czwartorzędowych, triasowych (dwa poziomy w obrębie utworów triasu dolnego i środkowego). Poziomy te są rozdzielone utworami słabo przepuszczalnymi. Głównym poziomem użytkowym jest poziom triasu dolnego. Jest on ujmowany w ujęciu w Ozimku, przy ul. Częstochowskiej, na głębokości nieco poniżej 500 m. Ujęcie to zaopatruje w wodę miasto Ozimek i Antoniów.

Wody gruntowe występują na zróżnicowanej głębokości. W części północnej występuje poniżej 2 m p.p.t. Na obszarze w centralnej części zwierciadło wód podziemnych występuje płycej - od 1 do 2 m p.p.t. W części południowej - w dolinach cieków - wody gruntowe położone są płycej niż 1 m p.p.t.

Obszar planu położony jest w zasięgu głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 335 „Krapkowice-Strzelce Opolskie” (według regionalizacji hydrogeologicznej A. Kleczkowskiego) oraz GZWP Nr 334 „Dolina Kopalna rz. Mała Panew”. Zbiorniki GZWP stanowią strategiczne zasoby wód podziemnych, które są wykorzystywane do zaopatrzenia ludności i podmiotów gospodarczych w wodę dobrej jakości. Z tego też względu wymagają ochrony i kontroli zarządzania zasobami. GZWP nr 335 jest zbiornikiem o charakterze szczelinowo-porowym wydzielonym w utworach triasowych, gdzie warstwa wodonośna jest dobrze izolowana

utworami nieprzepuszczalnymi lub słabo przepuszczalnymi (iły, iłolupki, margle). Zasoby szacunkowe w obrębie zbiornika wynoszą 50 tys. m³/d. Jest on intensywnie eksploatowany przez miasto Ozimek i inne miasta, takie m.in. jak: Opole, Zawadzkie, Krapkowice.

Obszar opracowania położony jest w obrębie jednolitej części wód podziemnych o numerze PLGW600110. Nie występują tu ujęcia wód oraz ich strefy ochronne.

Klimat lokalny

Według regionalizacji A. Okołowicza [Atlas Polski] obszar planu zalicza się do regionu śląsko-wielkopolskiego. Charakteryzuje się średnią roczną temperaturą powietrza 8°C (w wieloleciu 1881-2000), stosunkowo małymi amplitudami temperatur, długim i ciepłym latem, łagodną zimą oraz trwającym w tym regionie okresem wegetacyjnego 210-220 dni. Roczna suma opadów z wielolecia dla najbliższej położonego posterunku opadowego w Opolu wynosi 638 mm. Opady cechuje zmienność w poszczególnych porach roku tj. występowanie deszczów nawalnych w porze letniej z maksimum w lipcu, oraz zmienność w poszczególnych latach tj. występowanie na przemian lat suchych (375 mm) i mokrych (651 mm). Ubogie w opady były m.in. lata 1951-1969 oraz 1981-1990.

Według danych z wielolecia przeważają wiatry związane z cyrkulacją atmosferyczną zachodnią (wg stacji klimatycznej w Opolu). Udział wiatrów z poszczególnych kierunków przedstawia się następująco: z kierunku zachodniego - 16%, południowo-zachodniego - 10%, północno-zachodniego – 14%, południowego - 18%, wschodniego -8 %. Udział wiatrów o prędkościach energetycznych powyżej 4 m/s wynosi ponad 30 %.

Powierzchnie rolne objęte są topoklimatem terenów otwartych, który charakteryzuje się dobrymi warunkami nasłonecznienia, dobrym przewietrzaniem. Taki topoklimat jest odpowiedni dla zamieszkiwania lub prowadzenia gospodarki rolnej.

Pewien wpływ na klimat lokalny mają również duże kompleksy leśne. Powodują one podniesienie wilgotności powietrza, zmniejszenie dobowej amplitudy temperatury powietrza, a także mają modyfikujący wpływ na kierunki wiatru, tylko jednak w bliskim sąsiedztwie lasu. Ponadto lasy (zwłaszcza lasy sosnowe wydzielające fitoncydy) wpływają korzystnie na warunki bioklimatyczne.

Gleby

Obręb Krzyżowa Dolina należy do typowo rolniczych części gminy Ozimek. Większość gleb jest uprawiana z przeznaczeniem pod uprawy polowe. Pod względem genetycznym dominują gleby brunatne właściwe i kwaśne oraz czarne ziemie zdegradowane. Gleby brunatne występują w części północnej analizowanego terenu. Według klasyfikacji przydatności rolniczej należą one do kompleksu żytniego słabego. Czarne ziemie zdegradowane zajmują powierzchnię w centralnej części obszaru. Należą do kompleksu

zbożowo-pastewnego słabego i kompleksu żytniego dobrego. Fragment obszaru w południowej części analizowanego terenu zajmuje kompleks użytków zielonych średnich. Należą do kompleksu żytniego bardzo dobrego i dobrego. W rejonie dolin rzecznych, wykształciły się mady rzeczne właściwe.

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na serwisie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>, nie identyfikuje się terenów objętych historycznymi zanieczyszczeń powierzchni ziemi.

Świat przyrody

Zgodnie z geobotanicznym podziałem Śląska obszar planu położony jest w zasięgu Prowincji Niżowo-Wyżynnej, Dział Bałtycki, Poddział Pas Kotlin Podgórskich, Kraina Kotliny Śląska, okręg Nizina Śląska, Podokręg Równina Opolska. Roślinność potencjalną na tym obszarze stanowią głównie grądy środkowoeuropejskie (*Galio silvatici – Carpinetum*) w odmianie śląsko-wielkopolskiej, formie niżowej, serii ubogiej, w dolinie Małej Panwi niżowe łągi olszowe i jesionowo-olszowe (*Circaeo – Alnetum*) oraz w części północno-zachodniej olsy (*Carici elongatae – Alnetum*) odmiany środkowoeuropejskiej.

Naturalna szata roślinna na omawianym obszarze została przeobrażona w wyniku przekształceń antropogenicznych związanych z rozwojem osadnictwa, rolnictwa i gospodarką leśną.

Obszar planu w dużej mierze pokrywają monokultury upraw polowych – agrocenozy. Charakteryzują się one ujednoceniem gatunkowym i wiekowym uprawianych roślin. Towarzyszą im zbiorowiska chwastów zbożowych i okopowych, przy czym ich występowanie i zróżnicowanie jest niejednakowe, zależne od podłoża, intensywności upraw i środków ochrony roślin.

Większą bioróżnorodnością cechują się użytki zielone wykształcone jako zbiorowiska łąk i pastwisk.

Lasy w rejonie obszaru planu to bory sosnowe lub bory mieszane. Są to zbiorowiska wtórne i antropogeniczne ze sztucznie nasadzoną sosną na siedliskach dąbrów i grądów. Poza sosną (jako dominującym gatunkiem lasotwórczy), spotyka się w ich obrębie, głównie na obrzeżach, inne gatunki drzew – takie jak brzoza, dąb, klon, jesion, grab, olcha. Gatunki liściaste drzew oraz krzewy takiej jak: leszczyna, czarny bez, jarzębina tworzą w lasach warstwę podrostu.

Ciekom i zbiornikom wodnym towarzyszą zbiorowiska roślinności wodnej i przywodnej. Tworzą wąski pas roślinności wzdłuż brzegów. Udział zbiorowisk przywodnych wzdłuż cieków jest częściowo ograniczony wskutek wykaszania brzegów cieków i ich konserwacji.

W sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w sąsiedztwie dróg, na terenach wydeptywanych i degradowanych m.in. przez samochody, gdzie szata roślinna jest stale niszczone wykształciły się zbiorowiska synantropijne. Gatunkiem powszechnie występującym jest perz właściwy, krwawnik pospolity, babka zwyczajna, mniszek pospolity, chwastnica jednostronna, żóltlica drobnokwiatowa, tasznik pospolity, koniczyna, niecierpek pospolity, komosa biała. Często spotykanymi gatunkami roślin jest

wrotycz, nawłóć, bylica, szczaw, itp.

Doliną Jemielnicy przebiega korytarz ekologiczny umożliwiający przemieszczanie się gatunków i genów na dalekie odległości. Migracji sprzyjają również tereny leśne oraz rozległe tereny rolne.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Opolskiego oraz opracowaniu „Ekspertyza kierunków rozwoju sieci opolskich rezerwatów przyrody” (K. Badora, G. Hebda, A. Nowak, M. Sierakowski, R. Wróbel, Opole 2021) zaproponowano utworzenie nowych rezerwatów przyrody na terenie województwa opolskiego. Na terenie planu nie zaproponowano utworzenia wspomnianej formy ochrony przyrody.

Na terenie planu nie zidentyfikowano stanowisk roślin lub zwierząt chronionych. Spośród zwierząt należy spodziewać się obecności gatunków zamieszkujących lasy, a więc ptaków, zwierząt kopytnych, ssaków. Tereny rolne zamieszkują ptaki krajobrazu otwartego, gryzonie i owady.

Prawne formy ochrony przyrody

Teren planu położony jest w obrębie obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrowsko-Turawskie”. Utworzono go na mocy uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej nr XXIV/193/88 z dn. 26 maja 1988 r. (znowelizowanej rozporządzeniem Wojewody Opolskiego Nr 0151/P/16/2006 z dnia 8 maja 2006 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie opolskim – Dz. U. Woj. Opol. Nr 33 poz. 1133 ze zm.), w celu ochrony krajobrazu nizinnego ze zwartymi kompleksami leśnymi, o dużej bioróżnorodności, z obszarami wydmowymi, śródleśnymi stawami, w tym kompleksem leśno-stawowym k/Utraty i Jeziorem Turawskim. Obszar ten stanowi również strefę rekreacji i wypoczynku o randze regionalnej. Obszar chronionego krajobrazu „Lasy Stobrowsko-Turawskie” charakteryzuje się znaczącym stopniem naturalności, o wysokich walorach przyrodniczych. Nadzór nad obszarami sprawuje Zarząd Województwa Opolskiego na mocy Uchwały Nr XX/228/2016 r. Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia. 27 września 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj., Opolskiego z 2017 r. poz. 414 z późn. zm.)

2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu MPZP

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe), które napływają z terenów przyległych;
- zagrożenie dla wód powierzchniowych i podziemnych spowodowane niedostatecznym skanalizowaniem terenów wiejskich.

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki, w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgla, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Przemysłowe źródła zanieczyszczeń wprowadzają do atmosfery różnego rodzaju substancje. Z energetyką związane są głównie emisje szkodliwych gazów i pyłów, takich jak pyły zawieszone, tlenki siarki i azotu. Przemysł chemiczny i hutnictwo mogą być źródłem różnych szkodliwych gazów oraz pyłów zawierających metale ciężkie i inne substancje. Rodzaj oraz ilość wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeń związany jest z rodzajem przemysłu oraz z zastosowaną technologią produkcji w danym zakładzie.

Wśród źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza należy wymienić również emisje pochodzące m.in. z zakładów wydobywczych i przerobczych surowców skalnych, prac budowlanych, eksploatacji dróg, prowadzenia działalności produkcyjnej, prowadzenie działalności usługowej, eksploatacji kanalizacji ściekowej, spalania odpadów, przeładunku i przetwarzania odpadów oraz składowisk odpadów, działalności związanej z rolnictwem. Działalności te mogą być przyczyną uciążliwości przede wszystkim ze względu na niezorganizowaną emisję pyłu oraz substancji uciążliwych zapachowo.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów:

ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Podstawę oceny jakości powietrza stanowi określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu poziomy substancji w powietrzu: dopuszczalne, docelowe, celów długoterminowych oraz alarmowe. Ocenę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi wykonano dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM10, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w pyłe PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2.5. Ocenę jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Badania jakości powietrza prowadzone są przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ).

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie opolskiej. Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

Na podstawie klasyfikacji stref województwa opolskiego za rok 2023 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa opolska pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2.5, ozonu, benzenu, arsenu, kadmu, niklu oraz ołowiu kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Pod względem poziomu benzo(a)pirenu strefę zakwalifikowano do grupy C.

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony roślin

Wyniki pomiarów jakości powietrza na obszarze województwa opolskiego według kryteriów określonych pod kątem ochrony roślin wykazują brak przekroczeń stężeń dopuszczalnych określonych dla dwutlenku siarki i tlenków azotu, natomiast dokonując oceny stężeń ozonu stwierdzono przekroczenie wartości poziomu celu długoterminowego.

Na terenie gminy Ozimek (w tym miasta) podejmowane są działania zmierzające do poprawy jakości powietrza - zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, w tym pyłów, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz emisji dwutlenku węgla. W tym celu promowane są systemy ogrzewania zmniejszające emisję zanieczyszczeń do powietrza. Część obiektów użyteczności publicznej i zabudowy mieszkaniowej jest zaopatrywana w energię pochodzącą ze źródeł odnawialnych (kolektorów słonecznych, instalacji fotowoltaicznych, pomp ciepła. Część odbiorców wykorzystuje w systemach grzewczych gaz ziemny, gaz płynny, olej opałowy a także energię elektryczną.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomu wodonośnego lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Państwowy Instytut Geologiczny w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW600110. Celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego oraz dobrego stanu chemicznego.

Jak wynika z danych Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (dane zamieszczone na stronie internetowej <http://mjwp.gios.gov.pl/> z roku 2019), wody uzyskały dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Tab. 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na analizowanym obszarze identyfikuje się tereny chronione przed hałasem. Są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, zabudowy zagrodowe oraz edukacji.

Na terenie planu nie prowadzono pomiarów hałasu. Istniejące drogi należą do kategorii dróg lokalnych, o relatywnie niewielkim natężeniu ruchu. Nie występują tu drogi o wysokiej randze, prowadzące ruch tranzytowy. Nie należy zatem spodziewać się przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku na terenach mieszkaniowych lub innych terenach wymagających ochrony przed hałasem. Nie identyfikuje się również źródeł hałasu związanych z transportem kolejowym lub lotniczym.

Oprócz hałasu komunikacyjnego wpływ na stan środowiska akustycznego może również wywierać hałas

z gospodarstw rolniczych, warsztatów lub innych terenów aktywności gospodarczej, których funkcjonowanie może pogorszyć jakość środowiska akustycznego na terenach przyległych. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska zapewnienie właściwego kształtowania klimatu akustycznego w otoczeniu obiektów

przemysłowych i warsztatów rzemieślniczych jest obowiązkiem ich właściciela (lub innego podmiotu posiadającego do nich tytuł prawny). Na mocy art. 141 i 144 ustawy, działalność zakładów nie może powodować przekroczenia standardów emisyjnych, jeśli zostały ustalone, ani też powodować przekraczania standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający ma tytuł prawny, a w przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, poza tym obszarem. W przypadku stwierdzonego pomiarowo przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, spowodowanego działalnością zakładu, wydawana jest przez organy ochrony środowiska decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. Decyzja ta określa dopuszczalny poziom równoważny A hałasu spowodowanego działalnością zakładu oddzielnie dla pory dziennej (6⁰⁰ - 22⁰⁰) i nocnej (22⁰⁰ - 6⁰⁰). Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji wszczyna się z urzędu. W decyzji mogą być określone wymagania mające na celu zachowanie standardów jakości środowiska, a w szczególności rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, z przewidywanymi wariantami. Poprawę klimatu akustycznego w środowisku podmioty uzyskują przez wymianę urządzeń na emitujące hałas o mniejszym poziomie, remonty i konserwacje hałaśliwych urządzeń, zastosowanie obudów dźwiękochłonnych źródeł hałasu, tłumików akustycznych, ekranów, zwiększenie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych w budynkach, likwidację części źródeł hałasu, zmianę lokalizacji głównych źródeł hałasu w stosunku do obiektów i terenów chronionych lub zmiany organizacyjne. Działalność kontrolna WIOŚ w zakresie hałasów przemysłowych przyczynia się systematycznie do zmniejszania ilości obiektów powodujących degradację klimatu akustycznego środowiska.

2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji MPZP

W przypadku odstąpienia od sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem niniejszej prognozy, omawiany obszar będzie zagospodarowany w dotychczasowy sposób. Utrzymana zostanie funkcja zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, aktywności gospodarczej. Należy przyjąć, że w dalszym ciągu będzie kontynuowane rolnictwo i leśnictwo. Z punktu widzenia ochrony środowiska takie zagospodarowanie jest korzystne i zgodne z istniejącymi warunkami fizjograficznymi. Oprócz tego zachowane zostaną enklawy zieleni.

Część terenów może zostać zabudowana na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu. Może to doprowadzić do pojawienia się niepożądanych funkcji lub chaosu przestrzennego. W obrębie terenów przeznaczonych na zainwestowanie dokonają się przekształcenia środowiska, m.in. zniszczenie pokrywy roślinnej i glebowej. Pojawią się nowe emitory zanieczyszczeń do środowiska, zwiększy się produkcja odpadów i ścieków. Skutki środowiskowe będą miały zbliżony charakter do oddziaływania opisanego w niniejszej prognozie.

3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Analizę rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie omawianego dokumentu dokonuje się pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

Opis ustaleń z zakresu ochrony środowiska na terenach zabudowanych

Powiększenie areалу terenów zabudowanych w tym terenów lokalizacji urządzeń energii odnawialnej – ogniw fotowoltaicznych odbędzie się kosztem przestrzeni rolniczej. Likwidację pokrywy glebowej można uznać za niekorzystne, a ich wyłączenie z produkcji roślinnej będzie wymagać przeprowadzenia odpowiedniej procedury. Warto zaznaczyć, że przed zabudową chroni się m.in. tereny leśne, podmokłe łąki, wody powierzchniowe, zadrzewienia.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ zagospodarowania na środowisko istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, ochrony klimatu akustycznego, a także kształtowania terenów zieleni.

W projekcie planu ustala się przestrzeń przewidzianą na urządzenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych na terenach zainwestowanych. Pozostawienie tej powierzchni jest istotne ze względu na potrzeby retencji wód opadowych i roztopowych przez podłoże. Ponadto jest to przestrzeń mogąca być zagospodarowana zielenią. Zachowuje się lasy oraz rozległą przestrzeń terenów rolnych.

Należy zwrócić uwagę na sąsiedztwo planowanych terenów mieszkaniowych zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z terenami aktywności gospodarczej. Lokalizowanie obiektów wrażliwych na hałas obok terenów aktywności gospodarczej może być niekorzystne i stanowić źródło konfliktów przestrzennych. W zakresie ograniczenia potencjalnych uciążliwości związanych z działalnością terenów produkcyjnych (przede wszystkim związanych z emisją hałasu, wibracjami i polami elektromagnetycznymi) zastosowanie mają przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art. 144 ww. ustawy, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Istotne będzie zastosowanie odpowiednich technologii zabezpieczających przed szkodliwymi emisjami lub odpowiednie rozlokowanie funkcji na terenach przemysłowych. Obowiązek ograniczenia negatywnego wpływu do terenu zajmowanego przez inwestora powinno wymusić takie rozplanowanie funkcji, aby nie powodowały one negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia ludzi. Od strony zabudowy mieszkaniowej nie powinno się lokalizować instalacji generujących hałas takich jak wentylatory, rampy przeładunkowe itp. Projekt

planu nie rozstrzyga takich kwestii, niemniej jednak nie tworzy przeszkód dla wprowadzenia ograniczeń w zagospodarowaniu na terenie inwestora. Wybór technologii zabezpieczających pozostawać będzie w gestii zarządcy terenu.

Poszczególne inwestycje poddane będą postępowaniu w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ustawą z dnia 3 października o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko mogą wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Klasyfikację takich przedsięwzięć przedstawia Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W zakresie ochrony przed hałasem, zgodnie z przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska, obowiązują dopuszczalne poziomy dźwięku na terenach wymagających ochrony przed hałasem. Takie ustalenia mają na celu ochronę istniejącej sytuacji akustycznej przed niekorzystnym wpływem czynników zewnętrznych, przede wszystkim hałasem komunikacyjnym i przemysłowym.

Ustalenia z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej

Na obszarze planu stwarza się możliwość wyposażenia terenów w systemy infrastruktury technicznej. Istotne dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest określenie sposobu odprowadzania ścieków z terenów zabudowanych. Ścieki z terenów zurbanizowanych, wyposażonych w systemy kanalizacji, odprowadzane będą w sposób zorganizowany do oczyszczalni ścieków. Dopuszcza się możliwość odprowadzenia ścieków do biologicznej oczyszczalni ścieków. Należy oczekiwać, że w przypadku realizacji sieci kanalizacji sanitarnej nowe budynki położone na uzbrojonych terenach również zostaną przyłączone do sieci. Obowiązek taki nakłada art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym właściciel nieruchomości musi przyłączyć nieruchomość do istniejącej sieci kanalizacyjnej, chyba że teren wyposażony jest w oczyszczalnię przydomową. Ścieki będą mogły być również gromadzone w zbiornikach bezodpływowych. Zaznacza się, że takie rozwiązanie może mieć wpływ na środowisko. Nieprawidłowa eksploatacja lub nieszczelności zbiorników bezodpływowych może stanowić zagrożenie dla jakości wód podziemnych.

Wody opadowe i roztopowe z terenów zainwestowanych będą odprowadzane w sposób dotychczasowy: do kanalizacji deszczowej, rowów otwartych lub powierzchniowo w granicach terenów zainwestowania. W zakresie odprowadzania wód z terenów utwardzonych (np. parkingów, ulic) obowiązuje usunięcie z wód opadowych i roztopowych substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika. Jest to zgodne z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla

środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych.

Ciepło do ogrzewania budynków pozyskiwane będzie z instalacji indywidualnych. W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą odniesiono się do obowiązujących przepisów odrębnych. Projekt planu pozostawia dowolność w wyborze źródła ciepła. Można oczekiwać, że pojawią się nowe emitory zanieczyszczeń w postaci instalacji indywidualnych w poszczególnych domostwach. W celu ograniczenia szkodliwej emisji zanieczyszczeń do atmosfery preferowane powinny być niskoemisyjne, wysokosprawne urządzenia na paliwa płynne, gazowe lub stałe o niskim zasiarczeniu. Korzystne jest dopuszczenie odnawialnych źródeł energii np. w formie kolektorów słonecznych lub paneli fotowoltaicznych.

W zakresie gospodarowania odpadami zastosowanie mają zasady określone w przepisach odrębnych i aktach prawnych obowiązujących na terenie gminy. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stoi w sprzeczności ani nie tworzy przeszkód dla realizacji przepisów regulujących gospodarowanie odpadami.

Przez teren planu przebiegają gazociągi wysokiego ciśnienia DN 250 MOP 4,0 MPa oraz DN 150 MOP 4,0 Mpa relacji Schodnia - Huta Szkła w Jedlicach. Wzdłuż gazociągów wyznacza się strefy kontrolowane na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe. W strefach obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Obszar planu przecinają napowietrzne sieci elektroenergetyczne wysokiego oraz średniego napięcia, które stanowią źródło promieniowania elektromagnetycznego. W odniesieniu do zabezpieczenia miejsc przebywania ludzi przed oddziaływaniem linii tworzy się strefy buforowe o zróżnicowanych szerokościach. W obrębie stref obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu (m.in. zakaz lokalizacji obiektów z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi, zakaz lokalizacji budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem, zakaz wprowadzania nasadzeń zieleni wysokiej oraz tworzenia hałd i nasypów). Wyznaczenie stref zgodne jest z wymogami normy PN-E-05100-1:1998 „Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa”, a także rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku

Ustalenia z zakresu rozwoju energetyki odnawialnej

Na obszarze planu umożliwia się lokalizowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW – elektrowni fotowoltaicznej. Elektrownie oparte są o panele fotowoltaiczne, które wykorzystują energię słoneczną do wytwarzania energii elektrycznej. Panele fotowoltaiczne będą sytuowane bezpośrednio na gruncie. Najczęściej panele w systemie wolnostojącym

montuje się na stelażach. Wysokość konstrukcji nie będzie przekraczała kilku metrów. Elektrowni towarzyszyć mogą obiekty budowlane niezbędne do obsługi inwestycji, takie jak stacje transformatorowe, magazyny energii itp.

Odnawialne źródła energii (OZE) są źródłami wykorzystującymi w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowanie słoneczne, spadku rzek, produktów ubocznych rolnictwa oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych. Barię rozwoju dla energetyki odnawialnej może być m.in. bliskość terenów mieszkaniowych.

Dla ograniczenia potencjalnego szkodliwego oddziaływania instalacji wykorzystujących energię odnawialną na tereny mieszkaniowe, zastosowanie mają przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art. 144 ww. ustawy, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny, podobnie jak przy sytuowaniu każdej innej działalności o charakterze produkcyjnym. Zaznacza się, że tereny planowanych elektrowni znajdują się w oddaleniu od zabudowań wsi.

Brak jest danych literaturowych na temat negatywnego wpływu na środowisko, jaki może być wywołany pracą elektrowni wykorzystującej panele fotowoltaiczne. Potencjalny negatywny wpływ paneli na otoczenie to niepokój optyczny wywołany refleksami świetlnymi. W celu eliminacji tego niekorzystnego zjawiska, panele fotowoltaiczne pokrywa się powłoką antyrefleksyjną. Ponadto, obecnie stosowane technologie w znaczącym stopniu eliminują ten problem, gdyż produkowane są i stosowane najczęściej już panele w kolorze czarnym, nie odbijające promieni słonecznych. Na etapie eksploatacji paneli fotowoltaicznych nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Praca elektrowni nie będzie powodować emisji hałasu, zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego (brak źródeł emisji). Nie przewiduje się również wytwarzania odpadów. Pewne zagrożenie jest związane z koniecznością mycia paneli. W celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami, należy ograniczyć stosowanie detergentów i innych środków powierzchniowo czynnych.

Elektrownia zajmować będzie tereny rolne. Zgodnie z wymogami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wyłączenie gruntów z produkcji roślinnej wymaga uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów na inne cele. Zniszczenie przydatnej dla rolnictwa pokrywy glebowej należy uznać za niekorzystne. Część gleb może zostać zachowana i posłużyć jako podłoże dla kształtowania terenów biologicznie czynnych, jednak nie będzie wykorzystywana rolniczo.

Należy zwrócić uwagę, że ze względu na specyfikę planowanej inwestycji (funkcjonowanie elektrowni nie wymaga stałej obecności pracowników), nie przewiduje się wytwarzania odpadów. Ponadto nie będą

powstawały ścieki, zanieczyszczenia atmosferyczne; nie przewiduje się emisji hałasu. Nie przewiduje się powstania budynków z pomieszczeniami na stały lub czasowy pobyt ludzi.

Inwestycja polegająca na utworzeniu elektrowni fotowoltaicznej jest przedsięwzięciem wywołującym korzystne następstwa o wysokim znaczeniu dla środowiska. Pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych sprzyja ograniczaniu niekorzystnych zmian klimatycznych, w szczególności ograniczeniu efektu cieplarnianego. Jest to tzw. czysta energia, nie wywołująca skutków ubocznych (tak jak w przypadku elektrowni wiatrowych), w tym szkodliwych emisji zanieczyszczeń atmosferycznych.

Konieczność pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych wynika z podpisanych przez Polskę dokumentów międzynarodowych (Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo), Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.), a także przyjętych przez władze dokumentów (Polityka Energetycznej Polski do 2030 roku, Krajowy plan działań w zakresie energii ze źródeł odnawialnych), zgodnie z którymi Polska zobowiązuje się zwiększać udział energii odnawialnej w bilansie energetycznym kraju. Z tego powodu wzrost powierzchni instalacji wykorzystujących energię odnawialną jest pożądany.

Ocena zgodności ustaleń planu z istniejącymi uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na planowanych terenach. Morfologia oraz podłoże geologiczne w miejscach planowanego zainwestowania nie tworzą przeszkód dla posadawiania budynków. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji, o czym świadczy sukcesja roślinna na terenach zieleni i występowanie wykorzystywanych rolniczo gleb. Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie części pokrywy glebowej.

Projekt planu uwzględnia wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Jest również zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek”. Opisane rozwiązania w zakresie ochrony środowiska uznaje się za skuteczne i zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko

4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania terenów polegać będą na przekształceniu części przestrzeni rolniczej w zurbanizowaną. W miejscu części terenów rolnych pojawią się obszary zabudowane, a wraz z nimi tereny zieleni urządzonej. Wyposażenie terenów zurbanizowanych w powierzchnie zielone umożliwiają zapisy uchwały o obowiązku pozostawienia minimalnych powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Zmiany w środowisku będą duże i widoczne.

W wyniku wprowadzenia zabudowy i zagospodarowania rekreacyjnego różnorodność biologiczna terenu planu – w miejscach przewidzianych pod zabudowę – ulegnie spadkowi. Należy zaznaczyć, że powierzchnia terenów przeznaczonych do zabudowy jest niewielka co nie będzie powodować uszczuplenia zasobów przyrodniczych gminy. Pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu doliny cieków, lasy oraz rozległe przestrzenie terenów rolnych. Nie zostaną przerwane korytarze ekologiczne, nie nastąpi fragmentacja siedlisk. Planowana zabudowa koncentruje się w zabudowanej części wsi, w rejonie którym nie przebiegają korytarze migracyjne.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje nieznaczne przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się niewysokie obiekty. Niewielkie budynki nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże. Charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany.

Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej terenów, w planie miejscowym wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej.

W wyniku wprowadzenia nowego zagospodarowania część gleb zostanie zlikwidowana. Zachowuje się jednak rolniczy charakter wsi. Zdecydowana większość użytków rolnych pozostaje w dotychczasowym użytkowaniu.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie planu przewiduje się wzniesienie budynków, które ogrzewane będą za pomocą indywidualnych systemów grzewczych. Jest to równoznaczne z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. Przy zastosowaniu nośników energii o niskich parametrach emisji oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych. Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego do ogrzewania budynków oraz sprawności instalacji. Zaznacza się, że powstanie niewielka liczba obiektów, przez co wzrost stężenia zanieczyszczeń w okolicy nie powinien być znaczący.

Oddziaływanie na klimat lokalny

W obrębie terenów przeznaczonych na zainwestowanie przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego, cechującego tereny zabudowane. Taki topoklimat charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów otwartych. Zabudowa terenu zmniejszy możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza. Zakres zmian topoklimatu będzie uzależniony od charakteru zagospodarowania terenu, w szczególności wielkości powierzchni zabudowy, a także kubatury obiektów. Istotne znaczenie będzie miała wielkość powierzchni utwardzonych.

Uznaje się, że nie będzie występował istotny, negatywny wpływ na klimat powodowany emisją gazów cieplarnianych. Nie przewiduje się również zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź i susza. Niemniej jednak sygnalizuje się, że pojawienie się w przestrzeni obszarów rolnych nowych obiektów, może w pewien sposób oddziaływać na klimat w wyniku wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych. Oddziaływanie to będzie miało charakter lokalny.

Obszary przeznaczone pod zabudowę są zadrzewione w niewielkim stopniu (samosiejki drzew na nieużytkowanych terenach rolnych), przez co ich zabudowa nie przyczyni do utraty siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂. Zachowuje się las, który pełni taką funkcję. Ponadto tereny przeznaczone pod zabudowę mają niewielką powierzchnię.

W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym projekt planu dopuszcza pozyskiwanie ciepła w oparciu o nośniki energii z wykorzystywaniem odnawialnych źródeł energii.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na terenie planu w dalszym ciągu kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi drogami. Oprócz tego planuje się rozbudowę układu komunikacyjnego o nowe odcinki ulic dojazdowych. Przyszłe zagospodarowanie będzie generować większy niż dotychczas ruch, co może się przełożyć na pogłębienie emisji hałasu. Dotrzymanie dopuszczalnych poziomów dźwięku na terenach chronionych przed hałasem położonych w otoczeniu obszaru uzależnione będzie od działań obejmujących zmianę struktury ruchu w gminie (np. zmniejszenie dopuszczalnej prędkości pojazdów, remonty dróg). Mogą pojawić się emitory hałasu przemysłowego na planowanych terenach aktywności gospodarczej.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym planowanym zainwestowaniem przyjęto korzystne rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Szczególne znaczenie w tym względzie mają zapisy dopuszczające odprowadzanie ścieków systemem kanalizacji, skąd trafiać będą do oczyszczalni ścieków. Ścieki pochodzące z terenu planu nie powinny zatem stanowić zagrożenia dla jakości wód płynących i podziemnych, w tym głównych zbiorników wód podziemnych.

Realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie miała wpływu na stan wód powierzchniowych, które zachowuje się i chroni przed antropopresją.

Ocenia się, że przyjęte w projekcie planu rozwiązania nie będą tworzyć przeszkody dla osiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem będzie wyposażenie terenów wsi w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków.

Na terenie opracowania nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również wielkich ferm hodowlanych, zakładów przemysłowych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. Istniejąca przestrzeń części terenów rolnych ulegnie przekształceniu w krajobraz zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej i zagrodowej. Tereny te nawiązywać będą do zabudowy istniejącej w tej części gminy. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz dla zachowania ładu przestrzennego istotne znaczenie mają ustalania dotyczące ukształtowania zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych.

Ocenia się, że realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie wywierać negatywnego wpływu na dobra materialne. Zachowuje się tereny zabudowane oraz istniejącą infrastrukturę drogową i techniczną. Ponadto wyróżnia się zabytkowe dobra kultury, które obejmuje się ochroną konserwatorską.

Obszar planu położony jest poza obszarami o wysokich lub szczególnie wysokich walorach fizjonomicznych krajobrazu wyznaczonych w opracowaniu „Waloryzacja krajobrazu naturalnego województwa opolskiego wraz z programem czynnej i biernej ochrony (K. i K. Badora, Opole 2006r.).

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone w planie kategorie przeznaczenia i funkcji terenów wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób jednoznacznie negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców. Jakość środowiska nie powinno ulec niekorzystnym przekształceniom o charakterze znaczącym.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszaru zainwestowania oraz wewnątrz omawianego terytorium. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z grzewczych oraz transportu samochodowego nie spowodują znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak obserwuje się wzrost ilości terenów zabudowanych na terenie gminy, co w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania

Zagospodarowanie na badanym obszarze będzie powodować oddziaływanie na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze wzrostem zużycia energii elektrycznej i wody z sieci wodociągowej. Powstałe odpady oraz ścieki będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich dalszego zagospodarowania. Sposób odprowadzania ścieków oraz zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w otoczeniu poszczególnych obszarów (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne). Uciążliwości związane ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego będą odczuwalne na całej długości tras dojazdowych do obiektów umiejscowionych na

przedmiotowym obszarze. Wobec stosunkowo niedużej liczby obiektów będących punktem docelowym dla transportu, oddziaływania te nie będą istotne.

4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

W projekcie planu miejscowego podkreśla się położenie obszaru w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Stobrawsko – Turawskie. Zasady funkcjonowania obszaru zawarte są w Uchwale Nr XX/228/2016 r. Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia. 27 września 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj., Opolskiego z 2017 r. poz. 414 z późn. zm.).

Zgodnie z ww. uchwałą obszary chronionego krajobrazu to tereny wyróżniające się krajobrazowo o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Na terenie OChK „Lasy Stobrawsko-Turawskie” ustalono następujące działania:

- 1) w zakresie czynnej ochrony ekosystemów leśnych: preferowanie działań zmierzających do zachowania i utrzymywania we właściwym stanie ochrony istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw na piaskowych poprzez m.in. ekstensywne użytkowanie i niedopuszczanie do zarastania drzewami i krzewami otwartych przestrzeni;
- 2) w zakresie czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych:
 - a) przeciwdziałanie sukcesji łąk, pastwisk i torfowisk poprzez m.in. ekstensywne użytkowanie (np. koszenie, wypas) lub mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów,
 - b) ograniczanie zmiany użytkowania łąk i pastwisk na grunty orne bądź inne uprawy rolne,
 - c) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi,
 - d) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę oraz formowanie nowych założeń zieleni wiejskiej (zadrzewienia, zakrzaczenia, remizy śródpolne, parki wiejskie),
 - e) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych,

- f) zachowanie zbiorowisk wydmych, muraw na piaskowych i psiar,
- g) zachowanie zbiorowisk muraw kserotermicznych,
- h) realizowanie melioracji odwadniających, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem reżimów wilgotnościowych terenów podmokłych, w tym torfowisk, obszarów wodno – błotnych i obszarów źródłiskowych cieków,
- i) eksploataowanie surowców mineralnych w sposób minimalizujący negatywne oddziaływania na przyrodę,
- j) prowadzenie rekultywacji uwzględniającej potrzeby ochrony walorów przyrody ożywionej, nieożywionej oraz krajobrazu,
- k) przeciwdziałanie przerywaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- l) preferowanie regionalnych stylów architektonicznych w zabudowie oraz zabudowy zachowującej historyczne kierunki przestrzennego rozwoju miejscowości,
- m) preferowanie zabudowy w zwartych układach ruralistycznych;

3) w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- a) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej,
- b) zachowanie pasów roślinności wzdłuż rowów melioracyjnych i cieków z dopuszczeniem prac związanych z ich utrzymaniem i konserwacją,
- c) preferowanie wokół zbiorników wodnych roślinności niskiej i wysokiej ograniczającej spływy powierzchniowe,
- d) utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków,
- e) zwiększanie małej retencji poprzez zachowanie lub odtwarzanie siedlisk hydrogenicznych, w tym źródlisk oraz starorzeczy i lokalnych obniżen terenu.

Większość wymienionych działań mających na celu zachowanie wartościowych elementów środowiska ma charakter organizacyjny i wykracza poza problematykę planowania przestrzennego. Utrzymanie we właściwym stanie siedlisk rolnych, leśnych lub wodnych będzie zależało od czynności prowadzonych przez użytkowników poszczególnych terenów. Projekt planu miejscowego nie tworzy przeszkód dla realizacji wymienionych powyżej czynności.

W planie miejscowym zachowuje się najcenniejsze elementy środowiska takie jak lasy, wody powierzchniowe, a także większość terenów rolnych. Zaplanowana zabudowa skupia się w rejonach zabudowanych (północna część obszaru planu), gdzie stanowić będzie uzupełnienie i kontynuację istniejącej tkanki urbanistycznej. Nie nastąpi przerywania ciągłości korytarzy ekologicznych.

W przedmiotowym projekcie planu miejscowego wprowadzono szczegółowe parametry i wskaźniki

dotyczące kształtowania zabudowy, które pozwolą na harmonijne kształtowanie zabudowy. Ponadto, wprowadzono strefy ochrony konserwatorskiej, które wprowadzają ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy w sposób nawiązujący do regionalnej i lokalnej zabudowy, zachowując przy tym również historyczny jej rys.

W celu zachowania walorów obszaru chronionego krajobrazu wprowadzono następujące zakazy (par. 3 ust. 1 ww. uchwały):

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodno prawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo Wodne z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od akwenów nie dotyczy:

- 1) obszarów zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, jeżeli przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody, w tym pełniącej funkcję korytarzy ekologicznych i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) sztucznych zbiorników (za wyjątkiem: Zbiornika Nyskiego, Otmuchowskiego i Turawskiego);
- 3) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty związane z prowadzeniem gospodarstwa rolnego;

- 4) działek przeznaczonych pod zabudowę wyznaczonych w obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub decyzjach lokalizacyjnych.
- 5) uzupełnienia zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości budynków od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych ustalonej w odniesieniu do budynków występujących na działkach budowlanych bezpośrednio przylegających;
- 6) kontynuacji zabudowy zwartej - w rozumieniu art. 4 pkt 29 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn. zm.), pod warunkiem nie zmniejszania odległości budynków od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych ustalonej w odniesieniu do budynku występującego na działce budowlanej bezpośrednio przylegającej,
- 7) budowy nowych oraz odbudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.), pod warunkiem nie zmniejszenia dotychczasowej odległości budynków od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych na tej działce, gdy działki bezpośrednio przylegające są niezabudowane,
- 8) budowy nowych oraz odbudowy, nadbudowy i rozbudowy istniejących obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.), pod warunkiem nie zmniejszenia dotychczasowej odległości budynków od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, w stosunku do działki bezpośrednio przylegającej, gdy istniejące budynki na tej działce położone są w odległości mniejszej od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych niż na działce przewidzianej do realizacji inwestycji.

Ustalenia planu dla terenów leżących w obrębie OChK „Lasy Stobrowsko-Turawskie” uwzględniają zakazy zawarte w akcie powołującym obiekt. Duży nacisk położono na ochronę walorów przyrodniczych, a także krajobrazowych i kulturowych. Wprowadzane są zapisy dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów, kształtowania terenów zabudowy oraz wymogi dotyczące jakości, standardów i ochrony środowiska. Projekt planu ustanawia m.in. tereny wód, tereny zieleni, lasów oraz tereny rolne, chroniąc je przed zainwestowaniem i nadmierną antropopresją.

Planowane zainwestowanie wprowadza ramy dla realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należą do nich m.in. zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, tereny aktywności

gospodarczej P-U, a także tereny elektrowni słonecznej PEF. Przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Dokładna powierzchnia zagospodarowania terenu będzie określona w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. W ramach procedury wydania decyzji środowiskowej może zostać wykonany raport oddziaływania na środowisko, który w oparciu o szczegóły techniczne inwestycji (które na etapie sporządzania planu miejscowego nie są znane) pozwoli w pełni ocenić potencjalny wpływ zamierzenia na środowisko i ustalić ewentualne środki minimalizujące negatywne oddziaływania.

Zgodnie z art. 24. ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, zakaz realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie dotyczy realizacji takich przedsięwzięć, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Na terenach wskazanych do zainwestowania nie znajdują się siedliska przyrodnicze lub ostoje ważne dla przebywania chronionych gatunków zwierząt. Są to tereny rolne o monotonnym i ujednoliconym składzie gatunkowym, gdzie ekosystemy są ukształtowane sztucznie (agrocenozy). Nie występują tu zadrzewienia lub zakrzewienia śródpolne, nawodne i przydrożne. Brak jest zbiorników wodnych, nie przepływają przez te tereny ciek. Zagospodarowanie zaplanowano poza korytarzem ekologicznym ciągnącym się wzdłuż rzeki Jemielnica.

Planowana zabudowa przylega do istniejących terenów zabudowanych, będzie stanowić ich kontynuację i uzupełnienie. Zlokalizowana jest przede wszystkim wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Nie wyznacza się nowych terenów oderwanych od istniejących struktur osadniczych, które tworzyłyby „wyspy” wśród niezabudowanych terenów rolnych.

Projektowana zabudowa i infrastruktura techniczna mieścić się będzie na obszarze wysoczyzny, która pozbawiona jest terenów podmokłych, nie przebiegają tędy ciek. Nie przewiduje się zatem zmian stosunków wodnych. Planowana zabudowa oparta będzie o niewysokie budynki, które nie będą wymagała głębokiego posadawiania. Nie nastąpi ingerencja w podłoże, która mogłaby wpłynąć na wody podziemne.

Planowane zainwestowanie sytuuje się w odległości większej niż 100 m od wód powierzchniowych.

Nie przewiduje się wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości ze względu na brak ich występowania.

Nie nastąpi likwidacja naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Ocenia się zatem, że wprowadzenie zagospodarowania na wybranych terenach rolnych nie będzie wywoływało negatywnego wpływu na cenne z punktu widzenia funkcjonowania OCHK elementy przyrodnicze i krajobrazowe. Ustalenia zawarte w projekcie MPZP zgodne są z celami utworzenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” i nie stoją w sprzeczności z obowiązującymi na jego terenie zakazami.

4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej.

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 2)

Tereny zieleni lasów oraz wód powierzchniowych mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Mają istotne znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach rolnych i zabudowanych. Stanowi schronienie dla zwierząt oraz miejsce wzrostu dziko występujących roślin. Wody płynące tworzą korytarze ekologiczne umożliwiające przemieszczanie się gatunków i genów, stanowią również miejsce życia zwierząt.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - istniejące i planowane tereny zieleni, w tym lasy, wody powierzchniowe wraz z obudową biologiczną.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośrednio ści	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształce ń	intensywność ci przekształce ń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Funkcje nie wywołujące istotnych zmian w środowisku – tereny rolne (Tabela 3)

Istniejące tereny rolne nie będą powodować istotnych zmian jakości środowiska. W dalszym ciągu występować będą zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych powodowane nadmiernym zużyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin. Ekosystem rolniczy charakteryzuje się niewielkim poziomem zróżnicowania biologicznego, ujednoliconym składem gatunkowym wyrównanym poziomem wiekowym zbiorowisk roślinnych. Niemniej jednak może stanowić miejsce pojawiania się związanych z agrocenozą zwierząt (np. ptaków przylatujących na żer). Obecność terenów otwartych sprzyja migracji roślin, zwierząt i grzybów. Z punktu widzenia gospodarki człowieka, utrzymanie tych terenów ma znaczenie dla zachowania przydatnych dla rolnictwa gleb.

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny rolne

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	nieodwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
wody	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tabela 4)

Istniejące i planowane tereny zabudowane, a także tereny infrastruktury i komunikacji będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają na minimalizację potencjalnych negatywnych oddziaływań planowanych funkcji na środowisko. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów. Ustalenia planu przewidują minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza duże możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do nieznacznego przekształcenia morfologii terenu.

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska, ale pomimo bezpośredniego i stałego charakteru niektórych oddziaływań, przy zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań technicznych, przekroczenie standardów jakości środowiska określonych prawem jest mało prawdopodobne. Nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi oraz poszczególnych komponentów środowiska.

Tab. 4. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - istniejące i planowane tereny zabudowane, w tym elementy systemu komunikacyjnego

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe i lokalne	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewitalizacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu MPZP

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ład przestrzennego, a także ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Skutki realizacji planu podlegają badaniom w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny i starosta powiatu, zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska oraz ustawie Prawo wodne.

Monitorowanie stanu środowiska i zmian w nim zachodzących powinno być realizowane w odniesieniu do terenów objętych planem, a także komponentów środowiska, które mogą być najbardziej podatne na negatywny wpływ powodowany realizacją omawianego dokumentu. W tym zakresie proponuje się objąć monitoringiem następujące komponenty środowiska:

- klimat akustyczny na terenach chronionych przed hałasem - ocena poziomu hałasu wyrażona wskaźnikami mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby: L_{AeqD} – równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6:00 do godz. 22:00), L_{AeqN} – równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00, wyrażone w dB);

Monitoring ten może być również prowadzony w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a także innych badań wykonywanych w zależności od zapotrzebowania np. w przypadku pojawienia się skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej

działalności w oparciu o plan miejscowy.

Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane również z taką częstotliwością.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji planu miejscowego należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora.

Uznaje się, że przyjęte w planie miejscowym rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców gminy. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służącym ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt MPZP należą m.in:

- obowiązek utworzenia powierzchni biologicznie czynnej;
- zachowanie cieków, rozległych terenów rolnych i lasów;
- rozwiązania z zakresu infrastruktury technicznej;
- poszanowania przepisów obowiązujących na obszarze chronionego krajobrazu.

7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu

W zakresie rozwiązań alternatywnych proponuje się należy rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych na terenach planowanego zainwestowania.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami inwestorów.

8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami

międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Obszar objęty opracowaniem położony jest w południowej części gminy Ozimek (powiat opolski, województwo opolskie), w obrębie Krzyżowa Dolina.

Celem MPZP jest przeznaczenie części terenów rolnych pod zabudowę mieszkaniową oraz zabudowę zagrodową. Zabudowa ta stanowić będzie uzupełnienie i rozwinięcie układu osadniczego wsi Krzyżowa Dolina. Oprócz tego w zachodniej części kreuje się tereny aktywności gospodarczej. Zachowuje się istniejącą zabudowę, a więc tereny mieszkaniowe, zagrodowe, usługowe i aktywności gospodarczej. Część użytków rolnych przeznacza się pod budowę elektrowni fotowoltaicznych. W projekcie planu miejscowego zachowuje się i chroni przed antropopresją tereny leśne oraz większość terenów rolnych, a także przepływające przez analizowaną przestrzeń cieki.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na planowanych terenach. Morfologia oraz podłoże geologiczne w miejscach planowanego zainwestowania nie tworzą przeszkód dla posadawiania budynków. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji, o czym świadczy sukcesja roślinna na terenach zieleni i występowanie wykorzystywanych rolniczo gleb. Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie części pokrywy glebowej.

Projekt planu uwzględnia wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Jest również zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek”. Opisane rozwiązania w zakresie ochrony środowiska uznaje się za skuteczne i zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. Nie nastąpi negatywne oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie”.

10. Literatura

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek.
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla gminy Ozimek. ECOPLAN-Ryszard Kowalczyk. Opole 2005 r.

- Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar miasta Ozimek, Nowa Schodnia, części wsi Antoniów oraz części wsi Schodnia - Gmina Ozimek, S. Gontarewicz-Dziwińska, Wrocław 2021.
 - Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Opolskiego.
 - „Ekspertyza kierunków rozwoju sieci opolskich rezerwatów przyrody”, K. Badora, G. Hebda, A. Nowak, M. Sierakowski, R. Wróbel, Opole 2021.
 - „Waloryzacja krajobrazu naturalnego województwa opolskiego wraz z programem czynnej i biernej ochrony”, K. i K. Badora, Opole 2006r.
 - Roczna ocena jakości powietrza w województwie dolnośląskim raport wojewódzki za rok 2023, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Opolu, Opole 2024.
 - Materiały kartograficzne udostępnione na stronie internetowej <https://polska.e-mapa.net/>.
 - Mapa stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary udostępniona na portalu Inspekcji Ochrony Środowiska <http://mjwp.gios.gov.pl>.
 - System informacji przestrzennej Gminy Ozimek <https://ozimek.e-mapa.net/>.
 - Materiały kartograficzne udostępnione na stronach internetowych: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>, <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>, <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>, <http://bazagis.pgi.gov.pl/>, <http://geoserwis.gdos.gov.pl>.
 - Aktualne akty prawne pochodzące z bazy umieszczonej na stronie internetowej <http://isip.sejm.gov.pl>.
- Inne, nie wymienione w powyższym spisie pozycje podane są w tekście.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe, ponad 5-letnie doświadczenie w sporządzaniu prognoz), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rafał Odachowski

